

ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ

розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8

РОЗДІЛ: 1

Соломонова Пісня над піснями.

- ² Нехай він цілує мене поцілунками уст своїх, бо ліпші кохання твої від вина!
- ³ На запах оливи твої запашні, твоє ймення неначе олива розлита, тому діви кохають тебе!
- ⁴ Потягни ти мене за собою, біжим! Цар впровадив мене у палати свої, ми радіти та тішитись будемо тобою, згадаємо кохання твої, від вина приємніші, поправді кохають тебе!
- ⁵ Дочки єрусалимські, я чорна та гарна, немов ті намети кеदारські, мов занавіси Соломонові!
- ⁶ Не дивіться на те, що смуглявенька я, бож сонце мене опалило, сини неньки моєї на мене розгнівалися, настановили мене сторожити виноградники, та свого виноградника власного не встерегла я!...
- ⁷ Скажи ж мені ти, кого покохала душа моя: Де ти пасеш? Де даєш ти спочити у спеку отарі? Пощо біля стад твоїх друзів я буду, немов та причинна?
- ⁸ Якщо ти не знаєш цього, вродливіша посеред жінок, то вийди собі за слідами отари, і випасуй при шатрах пастуших козлятка свої.
- ⁹ Я тебе прирівняв до лошиці в возах фараонових, о моя ти подруженько!
- ¹⁰ Гарні щічки твої поміж шнурами перел, а шийка твоя між разками намиста!
- ¹¹ Ланцюжки золоті ми поробимо тобі разом із срібними кульками!
- ¹² Доки цар при своєму столі, то мій нард видає свої пахощі.
- ¹³ Мій коханий для мене мов китиця мирри: спочиває між персами в мене!
- ¹⁴ Мій коханий для мене мов кипрове гроно в ен-гедських садах-виноградах!
- ¹⁵ Яка ти прекрасна, моя ти подруженько, яка ти хороша! Твої очі немов голубині!
- ¹⁶ Який ти прекрасний, о мій ти коханий, який ти приємний! а ложе нам зелень!
- ¹⁷ Бруси наших домів то кедрини, стелі в нас кипариси!

РОЗДІЛ: 2

Я саронська троянда, я долинна лілея!

- ² Як лілея між тереном, так подруга моя поміж дівами!
- ³ Як та яблуня між лісовими деревами, так мій коханий поміж юнаками, його тіні жадала й сиділа я в ній, і його плід для мого піднебіння солодкий!

- ⁴ Він впровадив мене до винарні, а прапор його надо мною кохання!
- ⁵ Підкріпіте мене виноградним печивом, освіжіть мене яблуками, бо я хвора з кохання!
- ⁶ Ліва рука його під головою моєю, правиця ж його пригортає мене!...
- ⁷ Заклинаю я вас, дочки єрусалимські, газелями чи польовими оленями, щоб ви не сполохали, й щоб не збудили кохання, аж доки йому до вподоби!...
- ⁸ Голос мого коханого!... Ось він іде, ось він скаче горами, по пагірках вистрибує...
- ⁹ Мій коханий подібний до сарни чи до молодого оленя. Он стоїть він у нас за стіною, зазирає у вікна, заглядає у ґрати...
- ¹⁰ Мій коханий озвався й промовив до мене: Уставай же, подруго моя, моя красна, й до мене ходи!
- ¹¹ Бо оце проминула пора дощова, дощ ущух, перейшов собі він.
- ¹² Показались квітки на землі, пора соловейка настала, і голос горлиці в нашому краї лунає!
- ¹³ Фіґа випустила свої ранні плоди, і розцвілі виноградини пахощі видали. Уставай же, подруго моя, моя красна, й до мене ходи!
- ¹⁴ Голубко моя у розщілинах скельних, у бескіднім сховку, дай побачити мені твоє личко, дай почути мені голосок твій, бо голос твій милий, а личко твоє уродливе!
- ¹⁵ Ловіть нам лисиці, лисинята маленькі, що ушкоджують нам виноградники, виноградники ж наші у цвіті!
- ¹⁶ Мій коханий він мій, я ж його, він пасе між лілеями!
- ¹⁷ Поки день прохолоду навіє, а тіні втечуть, вернись, мій коханий, стань подібний до сарни чи до молодого оленя в пахучих горах!

РОЗДІЛ: 3

По ночах на ложі своїм я шукала того, кого покохала душа моя... Шукала його, та його не знайшла...

- ² Хай устану й нехай я пройдуся по місті, хай на вулицях та на майданах того пошукаю, кого покохала душа моя! Шукала його, та його не знайшла...
- ³ Спіткали мене сторожі, що по місті проходять... Чи не бачили часом того, кого покохала душа моя?
- ⁴ Небагато пройшла я від них, та й знайшла я того, кого покохала душа моя: схопила його, й не пустила його, аж поки його не ввела у дім неньки своєї, та в кімнату тієї, що в утробі носила мене!...
- ⁵ Заклинаю я вас, дочки єрусалимські, газелями чи польовими оленями, щоб ви не сполохали, щоб не збудили кохання, аж доки йому до вподоби!...
- ⁶ Хто вона, що виходить із пустині, немов стовпи диму, окурена миррою й ладаном, всілякими пахощами продавця?
- ⁷ Ось ложе його, Соломонове, шістдесят лицарів навколо нього, із лицарів славних Ізраїлевих!
- ⁸ Усі вони мають меча, усі вправні в бою, кожен має свого меча при своєму стегні проти страху нічного.
- ⁹ Ноші зробив собі цар Соломон із ливанських дерев:
- ¹⁰ стовпці їхні зробив він із срібла, а їхне опертя золоте, пурпурове сидіння, їхня

середина вистелена коханням дочок єрусалимських!...

11 Підійть і побачте, о дочки сіонські, царя Соломона в вінку, що ним мати його увінчала його в день весілля його та в день радості серця його!

РОЗДІЛ: 4

Яка ти прекрасна, моя ти подруженько, яка ти хороша! Твої оченятка, немов ті голубки, глядять з-за серпанку твого! Твої коси немов стадо кіз, що хвилями сходять з гори Гілеадської!

2 Твої зубки немов та отара овець пообстриганих, що з купелю вийшли, що котять близнята, і між ними немає неплідної...

3 Твої губки немов кармазинова нитка, твої устонька красні, мов частина гранатного яблука скроня твоя за серпанком твоїм!

4 Твоя шия немов та Давидова башта, на зброю збудована: тисяча щитів повішена в ній, усе щити лицарів!

5 Два перса твої мов ті двоє близнят молодих у газелі, що випасуються між лілеями...

6 Поки день прохолоду навіє, а тіні втечуть, піду я собі на ту миррину гору й на пагірок ладану...

7 Уся ти прекрасна, моя ти подруженько, і плями нема на тобі!

8 Зо мною з Лівану, моя наречена, зо мною з Лівану ти підеш! Споглянеш з вершини Амани, з вершини Сеніру й Гермону, з леговища левів, з леопардових гір.

9 Забрала ти серце мені, моя сестро, моя наречена, забрала ти серце мені самим очком своїм, разочком одненьким намиста свого!...

10 Яке любе кохання твоє, о сестрице моя, наречена! Скільки ліпше кохання твоє за вино, а запашність олив твоїх за всі пахощі!...

11 Уста твої крапають мед щільниковий, моя наречена, мед і молоко під твоїм язичком, а пахощ одежі твоєї як ліванські ті пахощі!

12 Замкнений садок то сестриця моя, наречена моя замкнений садок, джерело запечатане...

13 Лоно твоє сад гранатових яблук з плодом досконалим, кипри із нардами,

14 нард і шафран, пахуча тростина й кориця з усіма деревами ладану, мирра й алое зо всіма найзапашнішими пахощами,

15 ти джерело садкове, криниця живої води, та тієї, що плине з Лівану!...

16 Прокинься, о вітре з півночі, і прилинь, вітре з полудня, повій на садок мій: нехай потечуть його пахощі! Хай коханий мій прийде до саду свого, і нехай споживе плід найкращий його!...

РОЗДІЛ: 5

Прийшов я до саду свого, о сестро моя, наречена! Збираю я мирру свою із бальзамом своїм, споживаю свого стільника разом із медом своїм, п'ю вино я своє зо своїм молоком!... Споживайте, співдрузі, пийте до схочу, кохані!

2 Я сплю, моє ж серце чуває... Ось голос мого коханого!... Стукає... Відчини мені, сестро моя, о моя ти подруженько, голубко моя, моя чиста, бо россою покрилася вся моя голова, мої кучері краплями ночі!...

3 Зняла я одягу свою, як знову її надягну? Помила я ніжки свої, як же їх занечищу?...

- ⁴ Мій коханий простяг свою руку крізь отвір, і нутро моє схвилювалось від нього!...
- ⁵ Встала я відчинити своєму коханому, а з рук моїх капала мирра, і мирра текла на засувки замка з моїх пальців...
- ⁶ Відчинила своєму коханому, а коханий мій зник, відійшов!... Душі не ставало в мені, як він говорив... Я шукала його, та його не знайшла... Я гукала його, та він не відізвався до мене...
- ⁷ Стріли мене сторожі, що ходять по місті, набили мене, завдали мені рани... Здерли з мене моє покривало, сторожі міських мурів!
- ⁸ Заклинаю я вас, дочки єрусалимські, як мого коханого стрінете ви, що йому повісте? Що я хвора з кохання!
- ⁹ Чим коханий твій кращий від інших коханих, вродливіша з жінок? Чим коханий твій кращий від інших коханих, що так закликаєш ти нас?
- ¹⁰ Коханий мій білий й рум'яний, визначніший він від десяти тисяч інших...
- ¹¹ Голова його щирее золото, його кучері пальмове віття, чорні, як ворон...
- ¹² Його очі немов голубки над джерелами водними, у молоці повимивані, що над повним струмком посідали!
- ¹³ Його личка як грядка бальзаму, немов квітники запашні! Його губи лілеї, з яких капає мирра текуча!
- ¹⁴ Його руки стовпці золоті, повисаджувані хризолітом, а лоно його твір мистецький з слонової кости, покритий сапфірами!
- ¹⁵ Його стегна стовпи мармурові, поставлені на золотії підстави! Його вигляд немов той Ливан, він юнак як ті кедри!
- ¹⁶ Уста його солодощі, і він увесь пожадання... Оце мій коханий, й оце мій дружок, дочки єрусалимські!

РОЗДІЛ: 6

Куди твій коханий пішов, о найвродливіша з жінок? Куди спрямував твій коханий? Бо ми пошукаємо його із тобою.

- ² Мій коханий пішов до садочка свого, в квітники запашні, щоб пасти в садках і збирати лілеї.
- ³ Я належу своєму коханому, а мені мій коханий, що пасе між лілеями!
- ⁴ Ти прекрасна, моя ти подруженько, мов та Тірца, ти хороша, як Єрусалим, ти грізна, як війська з прапорами!
- ⁵ Відверни ти свої оченята від мене, бо вони непокоять мене! Твої коси немов стадо кіз, що хвилями сходять з того Гілеаду!
- ⁶ Твої зуби немов та отара овець, що з купелю вийшли, що котять близнята, і між ними немає неплідної!
- ⁷ Мов частина гранатного яблука скроня твоя за серпанком твоїм!
- ⁸ Шістдесят є цариць, і вісімдесят є наложниць, а дівчатам немає числа,
- ⁹ та єдина вона ця голубка моя, моя чиста! У ньеньки своєї вона одиначка, обрана вона у своєї родительки! Як бачили дочки Сіону її, то щасливою звали її, цариці й наложниці то вихваляли її:
- ¹⁰ Хто це така, що вона виглядає, немов та досвітня зоря, прекрасна, як місяць, як сонце ясна, як полки з прапорами грізна?
- ¹¹ Зійшла я в оріховий сад, щоб поглянути на пуп'яночки при потоці, щоб побачити

там, чи зацвів виноград, чи гранатові яблуні порозцвітали?

¹² І не зчулася я, як мене посадила душа моя між колесниці моєї дружини бояр...

¹³ (7-1) Вернися, вернись, Суламітко! Вернися, вернися, нехай ми на тебе надивимось! Чого вам дивитися на Суламітку, немов би на танець військовий?

РОЗДІЛ: 7

(7-2)

Хороші які стали ноги твої в черевичках, князівно моя! Заокруглення стегон твоїх мов намисто, руками мистецькими виточене!

² (7-3) Твоє лоно немов круглотовчена чаша, в якій не забракне вина запашного! Твій живіт сніп пшениці, оточений тими лілеями!

³ (7-4) Два перса твої немов двоє сарняток близнят!

⁴ (7-5) Твоя шия як башта із кости слонової, твої очі озерця в Хешбоні при брамі того Бат-Рабіму, в тебе ніс немов башта ливанська, що дивиться все в бік Дамаску!

⁵ (7-6) Голівка твоя на тобі мов Кармел, а коса на голівці твоїй немов пурпур, полонений цар тими кучерями!

⁶ (7-7) Яка ти прекрасна й приємна яка, о кохання в розкошах!

⁷ (7-8) Став подібний до пальми твій стан, твої ж перса до грон виноградних!

⁸ (7-9) Я подумав: виберуся на цю пальму, схоплюся за віття її, і нехай стануть перса твої, немов виноградні ті грона, а пахощ дихання твого як яблука!...

⁹ (7-10) А уста твої як найліпше вино: простує воно до мого коханого, чинить промовистими й уста сплячих!

¹⁰ (7-11) Я належу своєму коханому, а його пожадання до мене!

¹¹ (7-12) Ходи ж, мій коханий, та вийдемо в поле, переночуємо в селах!

¹² (7-13) Устанемо рано, й ходім у сади-виногради, подивимось, чи зацвів виноград, чи квітки розцвілись, чи гранатові яблуні порозцвітали?... Там кохання своє тобі дам!

¹³ (7-14) Видадуть пах мандрагори, при наших же входах всілякі коштовні плоди, нові та старі, що я їх заховала для тебе, коханий ти мій!

РОЗДІЛ: 8

О, коли б ти мені був за брата, що перса ссав в нені моєї, коли б стріла тебе я на вулиці, цілувала б тебе, і ніхто мені не докоряв би!

² Повела б я тебе й привела б у дім нені своєї: ти навчав би мене, я б тебе напоїла вином запашним, соком гранатових яблук своїх!

³ Ліва рука його під головою моєю, правиця ж його пригортає мене!...

⁴ Заклинаю я вас, дочки єрусалимські, нащо б сполохали, й нащо б збудили кохання, аж доки йому до вподоби!

⁵ Хто вона, що виходить із пустині, спираючися на свого коханого? Під яблунею я збудила тебе, там повила тебе мати твоя, там тебе повила твоя породителька!

⁶ Поклади ти мене, як печатку на серце своє, як печать на рамено своє, бо сильне кохання, як смерть, заздрощі непереможні, немов той шеол, його жар жар огню, воно полум'я Господа!

⁷ Води великі не зможуть згасити кохання, ані ріки його не заллють! Коли б хто давав за кохання маєток увесь свого дому, то ним погордили б зовсім!...

⁸ Є сестра в нас мала, й перс у неї нема ще. Що зробимо нашій сестричці в той день, коли сватати будуть її?

⁹ Якщо вона мур, забороло із срібла збудуємо на ній, а якщо вона двері обкладемо кедровою дошкою їх...

¹⁰ Я мур, мої ж перса як башти, тоді я була в його очах мов та, яка спокій провадить...

¹¹ Виноградника мав Соломон у Баал-Гамоні, виноградника він віддавав сторожам, щоб кожен приносив за плід його тисячу срібла.

¹² Але мій виноградник, що маю його, при мені! Тобі, Соломоне, хай буде та тисяча, а сторожам його плоду дві сотні!

¹³ О ти, що сидиш у садках, друзі твої прислухаються до твого голосу: дай почути його і мені!

¹⁴ Утікай, мій коханий, і станься подібний до сарни собі, чи до молодого оленя у бальзамових горах!

For other languages please go to www.wordproject.org